

UCHWAŁA

Dnia 17 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

Protokolant sekretarz sądowy Lena Stasiak

przy udziale Prokuratora Rejonowego Kielce - Wschód w Kielcach Edyty Pawlik - Zatońskiej

oraz Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych SSA Michała Lasoty

w sprawie sędziego Sądu Rejonowego [...] w W. X.Y.

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

na posiedzeniu w dniu 5 lutego 2025 r.

wniosku prokuratora Prokuratury Rejonowej Kielce-Wschód w Kielcach

o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego [...] w W. X.Y. za to, że:

w okresie od dnia 19 listopada 2018 r. do dnia 20 lutego 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pomówił oraz pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie x, nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, i tak:

– w dniu 19 listopada 2018 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez zamieszczenie

grupowego zdjęcia, na którym znajduje się również wizerunek X.Y.1 z opisem „sędziowie hańby”, która to treść sugerowała niewłaściwe postawy i zachowania sędziów, w tym pokrzywdzonego,

– w dniu 13 grudnia 2018 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez zamieszczenie grupowego zdjęcia na którym znajduje się również wizerunek X.Y.1 wraz z opisem, która to treść sugerowała niewłaściwe postawy i zachowania sędziów, w tym pokrzywdzonego, a także poprzez określenie mianem „swolocz w koszulkach”,

– w dniu 13 grudnia 2018 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała niewłaściwe zachowania na wyjeździe na S., a także poprzez określenie mianem „ogiera”,

– w dniu 13 grudnia 2018 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że wiążą go bliżej niesprecyzowane, podejrzane interesy z innym państwem, a jego żona jest do tego wykorzystywana oraz określając go mianem „złodzieja”,

– w dniu 14 grudnia 2018 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków

masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że nadużywa on alkoholu i poprzez zwracanie się do niego w sposób lekceważący,

– w dniu 21 grudnia 2018 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że ma problemy z właściwym wykonywaniem obowiązków służbowych,

– w dniu 7 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że niewłaściwie się zachowywał podczas wyjazdu na S. w związku z kontaktami z kobietami,

– w dniu 8 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że w związku z zachowaniem na wyjeździe na S. powinien dostać nagrodę w postaci karnetu na zabawy,

– w dniu 9 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił Sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków

masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że jest nieuczciwy i mogą wobec niego zostać podjęte działania organów podatkowych,

– w dniu 11 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że niewłaściwie zachowywał się na wyjeździe na S. w związku z kontaktami z kobietami,

– w dniu 12 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że nie rozumie co słyszy i nie ma dostatecznej wiedzy prawniczej,

– w dniu 12 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że zawierał nieuczciwe porozumienia z inną osobą,

– w dniu 12 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za

pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że nie zachowuje się właściwie i nie ma dostatecznej wiedzy, aby sprawować urząd sędziego i określając go mianem „nędzy orzeczniczej” i „gościem bez honoru”,

– w dniu 13 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że nadużywa alkoholu,

– w dniu 24 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że podejmuje działania w obronie tylko swoich interesów, działając w sposób nieetyczny i określając go mianem „pożytecznego idioty”,

– w dniu 25 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że nie ma odpowiedniej wiedzy, żeby sprawować funkcje w wymiarze sprawiedliwości, a także określając go mianem „osła Temidy” i „nieudacznika”,

- w dniu 25 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że niewłaściwie się zachowuje, a także określając go mianem „ogiera”,
- w dniu 25 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez określenie go mianem „tchórza”,
- w dniu 27 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że działa pod wpływem nienawiści i bezmyślnie,
- w dniu 27 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił Sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że nie wywiązuje się ze swoich obowiązków służbowych, w tym nie pisze uzasadnień wyroków,
- w dniu 27 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków

masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że jako sędzia nie jest apolityczny,

– w dniu 1 lutego 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że powinien się wstydzić udziału w składach sędziowskich ze wskazanymi osobami mogącymi mieć związek z nieetycznymi działaniami,

– w dniu 1 lutego 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała niewłaściwe zachowania na wyjeździe i konieczność przypominania, o tym póki jeszcze pokrzywdzony jest sędzią,

– w dniu 3 lutego 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że nie zapłacił podatku,

– w dniu 3 lutego 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie

postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że nie wywiązuje się z obowiązków służbowych oraz określając go mianem „dzbana”,

– w dniu 3 lutego 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że działa nieetycznie i w sposób dowolny, nie uznając prawa oraz Konstytucji,

– w dniu 20 lutego 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił Sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że niewłaściwie się zachowywał na wyjeździe na S. w związku z kontaktami z kobietami,

tj. o czyn z art 212 § 2 k.k. i art. 216 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i z art. 212 § 2 k.k. w zw. z art 12 § 1 k.k.

na podstawie art. 80 § 2c ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 334 i 1907)

uchwalił:

I. odmówić zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego [...] w W. X.Y. za czyn ciągle opisany we wniosku prokuratora Prokuratury Rejonowej Kielce-Wschód w Kielcach z dnia 4 czerwca 2024 r. sygn. akt [...];

II. kosztami postępowania delibacyjnego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kielcach wnioskiem z dnia 4 czerwca 2024 r. sygn. akt [...] zwrócił się do Sądu Najwyższego o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego [...] w W. X.Y. za to, że w okresie od dnia 19 listopada 2018 r. do dnia 20 lutego 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pomówił oraz pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie [https://\[...\]](https://[...]), o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, i tak:

– w dniu 19 listopada 2018 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez zamieszczenie grupowego zdjęcia, na którym znajduje się również wizerunek X.Y.1 z opisem „sędziowie hańby”, która to treść sugerowała niewłaściwe postawy i zachowania sędziów, w tym pokrzywdzonego,

– w dniu 13 grudnia 2018 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez zamieszczenie grupowego zdjęcia na którym znajduje się również wizerunek X.Y.1 wraz z opisem, która to treść sugerowała niewłaściwe postawy i zachowania sędziów, w tym pokrzywdzonego, a także poprzez określenie mianem „swołocz w koszulkach”,

- w dniu 13 grudnia 2018 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała niewłaściwe zachowania na wyjeździe na S., a także poprzez określenie mianem „ogiera”,
- w dniu 13 grudnia 2018 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że wiążą go bliżej niesprecyzowane, podejrzane interesy z innym państwem, a jego żona jest do tego wykorzystywana oraz określając go mianem „złodzieja”,
- w dniu 14 grudnia 2018 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że nadużywa on alkoholu i poprzez zwracanie się do niego w sposób lekceważący,
- w dniu 21 grudnia 2018 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie

wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że ma problemy z właściwym wykonywaniem obowiązków służbowych,

– w dniu 7 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że niewłaściwie się zachowywał podczas wyjazdu na S. w związku z kontaktami z kobietami,

– w dniu 8 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że w związku z zachowaniem na wyjeździe na S. powinien dostać nagrodę w postaci karnetu na zabawy,

– w dniu 9 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił Sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że jest nieuczciwy i mogą wobec niego zostać podjęte działania organów podatkowych,

– w dniu 11 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie

wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że niewłaściwie zachowywał się na wyjeździe na S. w związku z kontaktami z kobietami,

– w dniu 12 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że nie rozumie co słyszy i nie ma dostatecznej wiedzy prawniczej,

– w dniu 12 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że zawierał nieuczciwe porozumienia z inną osobą,

– w dniu 12 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że nie zachowuje się właściwie i nie ma dostatecznej wiedzy, aby sprawować urząd sędziego i określając go mianem „nędzy orzecznicy” i „gościem bez honoru”,

– w dniu 13 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę

zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że nadużywa alkoholu,

– w dniu 24 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że podejmuje działania w obronie tylko swoich interesów, działając w sposób nieetyczny i określając go mianem „pożytecznego idioty”,

– w dniu 25 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że nie ma odpowiedniej wiedzy, żeby sprawować funkcje w wymiarze sprawiedliwości, a także określając go mianem „osła Temidy” i „nieudacznika”,

– w dniu 25 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że niewłaściwie się zachowuje, a także określając go mianem „ogiera”,

– w dniu 25 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie

postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez określenie go mianem „tchórza”,

– w dniu 27 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że działa pod wpływem nienawiści i bezmyślnie,

– w dniu 27 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił Sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że nie wywiązuje się ze swoich obowiązków służbowych, w tym nie pisze uzasadnień wyroków,

– w dniu 27 stycznia 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że jako sędzia nie jest apolityczny,

– w dniu 1 lutego 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że

jego treść sugerowała, że powinien się wstydzić udziału w składach sędziowskich ze wskazanymi osobami mogącymi mieć związek z nieetycznymi działaniami,

- w dniu 1 lutego 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała niewłaściwe zachowania na wyjeździe i konieczność przypominania, o tym póki jeszcze pokrzywdzony jest sędzią,
- w dniu 3 lutego 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że nie zapłacił podatku,
- w dniu 3 lutego 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił i publicznie znieważył sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że nie wywiązuje się z obowiązków służbowych oraz określając go mianem „dzbana”,
- w dniu 3 lutego 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w

taki sposób, że jego treść sugerowała, że działa nieetycznie i w sposób dowolny, nie uznając prawa oraz Konstytucji,

– w dniu 20 lutego 2019 r. w miejscu dotychczas nieustalonym, a ujawnionym w K., pomówił Sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 za pomocą środków masowego komunikowania w postaci Internetu na portalu T. za pośrednictwem publicznego profilu o nazwie F., nazwa użytkownika: @F., o takie postępowanie i właściwości, które mogły go poniżyć w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego, poprzez sformułowanie wpisu w taki sposób, że jego treść sugerowała, że niewłaściwie się zachowywał na wyjeździe na S. w związku z kontaktami z kobietami,

tj. o przestępstwo z art 212 § 2 k.k. i art. 216 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i z art. 212 § 2 k.k. w zw. z art 12 § 1 k.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 80 § 2c ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 334 i 1907) „sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeżeli zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa”. W orzecznictwie Sądu Najwyższego dotyczącym spraw immunitetowych wskazuje się, że pod pojęciem „dostatecznie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa” należy rozumieć podejrzenie w pełni uzasadnione, nie nasuwające żadnych istotnych wątpliwości ani zastrzeżeń, zarówno co do popełnienia czynu, jak i występowania innych znamion objętych przez ustawę ramami zasad odpowiedzialności karnej (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2009 r. sygn. akt SNO 95/08). Wskazuje się też, że obowiązkiem sądu dyscyplinarnego, w ramach postępowania wywołanego wnioskiem oskarżyciela o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego, jest zbadanie (weryfikacja) przedstawionych przez oskarżyciela dowodów, w celu stwierdzenia, czy zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa przez sędziego. Kontrola ta ma charakter merytoryczny, chociaż nie sprowadza się do tak wysokiego poziomu przekonania sądu o popełnieniu czynu i winie sprawcy, jak w przypadku orzekania w postępowaniu

karnym (por. uchwały Sądu Najwyższego: z dnia 24 lutego 2023 r. sygn. akt I ZI 16/23, z dnia 17 kwietnia 2023 r. sygn. akt I ZI 28/23, z dnia 3 stycznia 2024 r. sygn. akt I ZI 1/24). Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 27 czerwca 2024 r. sygn. akt I ZI 2/24 zauważa też, że „sformułowanie „dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa” jest tożsame z pojęciem użytym w art. 313 § 1 k.p.k. Na gruncie zaś wykładni tego przepisu k.p.k. wskazuje się, że wydanie postanowienia o przedstawieniu zarzutów wymaga istnienia bardziej rozbudowanej faktycznej podstawy, niż ta, która wystarcza do wszczęcia śledztwa lub dochodzenia w rozumieniu art. 303 k.p.k. Poza uzasadnionym podejrzeniem popełnienia przestępstwa musi istnieć także dostatecznie uzasadnione podejrzenie, że czyn popełniła określona osoba”.

W świetle dotychczasowej linii orzeczniczej Sądu Najwyższego, na prokuratorze występującym z wnioskiem o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej ciąży obowiązek wykazania, że załączony do wniosku materiał dowodowy, dostatecznie uzasadnia podejrzenie, iż:

- 1. czyny – dokładnie opisane we wniosku – zostały popełnione, zaś ich sprawcą jest wskazany w nim sędzia,**
- 2. wyczerpują one znamiona strony podmiotowej i przedmiotowej konkretnego przestępstwa o określonej kwalifikacji prawnej,**
- 3. w sprawie nie występują kontratypy wyłączające odpowiedzialność karną (winę sprawcy lub bezprawność czynu), bądź karalność.**

Analizując załączony do wniosku prokuratora o zezwolenie na pociągnięcie sędziego X.Y. do odpowiedzialności karnej materiał dowodowy pod kątem spełnienia pierwszego z wyżej wskazanych warunków przesądzających o jego skuteczności, należy zauważyć, że w niniejszej sprawie postanowieniem Zastępcy Prokuratora Rejonowego Kielce-Wschód w Kielcach z dnia 23 września 2021 r. sygn. akt [...] postępowanie karne w sprawie pomówienia i publicznego znieważenia sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y.1 zostało umorzone z powodu niewykrycia sprawcy. Z uzasadnienia postanowienia wynika, iż wyczerpane zostały wszystkie środki procesowych i wykrywcze, pozwalające na ustalenie i identyfikację sprawcy (tom III, k. 425-429).

Sąd Rejonowy [...] w K. postanowieniem z dnia 20 marca 2023 r. sygn. akt [...] uchylił powołane wyżej postanowienie i przekazał sprawę prokuratorowi do dalszego prowadzenia, stwierdzając, że decyzja prokuratora o umorzeniu dochodzenia była przedwczesna, albowiem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest niekompletny.

W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd potwierdził, że działania podjęte przez prokuraturę w celu uzyskania od T. [...] z siedzibą w D. (l.) danych osobowych i adresowych użytkowników kont T. (w tym konta [https://\[...\]](https://[...])), numerów IP urządzeń, z których następowały logowania na wskazane adresy, zostały wykonane poprawnie, lecz winny być ponowione.

Wskazał przy tym, że niewątpliwie informacje uzyskane od administratora mogą mieć duże znaczenie dla rozpoznania sprawy, ale w polu widzenia należy mieć fakt, iż część informacji zbierana jest przez T. automatycznie, część otrzymywana jest od użytkownika. T. nie gwarantuje prawdziwości tych informacji. Portal nie wymaga podania prawdziwego nazwiska i imienia, weryfikacji za pośrednictwem e-mail ani uwierzytelnienia tożsamości. Użytkownik może więc stworzyć nieprawdziwy profil. Uwzględniając charakter przedmiotowej sprawy, motywację działania sprawców, prawdopodobnym jest, iż dane przedstawione T. przez użytkowników nie były prawdziwe. Zgodnie zaś z zasadami użytkowania i polityką prywatności T., w przypadku braku wcześniejszego zgłoszenia żądania udostępnienia danych, usuwanie informacji następuje po upływie maksymalnie 18 miesięcy.

Dostrzegając powyższe, sąd odwoławczy wskazał na konieczność uzupełnienia materiału dowodowego o źródła osobowe. Nakazał podjąć działania zmierzające do ustalenia danych personalnych osoby posługującej się nickiem „M.”, przesłuchać w charakterze świadka E. S. (po uprzednim pouczeniu o treści art. 183 § 1 k.p.k.), która zgodnie z doniesieniami medialnymi miała działać w ramach tzw. grupy hejterskiej pod tym właśnie nickiem. Sąd wskazał też na celowość uzyskania od E. S. odpowiedzi m.in. na pytania: kto jest użytkownikiem posługującym się profilem [https://\[...\]](https://[...]), czy posiada wiadomości, kto i w jakich okolicznościach umieścił na T. wpisy widniejące na k. 2 - 66 (z których część stanowią wpisy użytkownika o nicku „F.” dotyczące osoby sędziego X.Y.1), czy i do jakiej sprawy zabezpieczono

jej sprzęt elektroniczny. W zależności od zeznań świadka E. S., a zwłaszcza tego, czy w zeznaniach wskaże ona konkretne osoby, które miały jakikolwiek związek z umieszczeniem na portalu T. informacji szkalujących i znieważających sędziego X.Y.1, osoby, które nakłaniały świadka lub inne osoby do takich działań – prokurator winien przesłuchać te osoby w charakterze świadków na okoliczności przedstawione przez E. S.

Sąd wskazał przy tym, że na tamtym etapie postępowania nie sposób jest stwierdzić, czy osobami tymi będą: A. C., X.Y., T. S., K. W., R. S., I. W., M. N., J. D., Ł. P., W. B. i P. J.

Ponadto zobowiązał prokuraturę do ustalenia, czy w sprawie o sygn. akt [...] ([...]) prowadzonej przez Prokuraturę Okręgową w Ś. podjęto jakiegokolwiek czynności zmierzające do ustalenia danych informatycznych dotyczących aktywności m.in. użytkownika „F.”, jakie to były czynności i czy w sprawie zasięgnięto opinii biegłego informatyka, który w sposób jednoznaczny rozstrzygnął tę kwestię.

W przypadku ustaleń negatywnych i zabezpieczenia u E. S. i A. C. komputerów przez nich użytkowanych, prokurator został zobowiązany do zasięgnięcia opinii biegłego informatyka celem zweryfikowania, czy dane zapisane na dyskach twardych w szczególności w historii logowania przeglądarek używanych na tych komputerach, wskazują, że były to komputery, z których korzystał m.in. użytkownik T. o nicku „F.” (tom III, k. 580 – 590).

Prokurator w toku prowadzonego postępowania karnego wykonał większość wytycznych Sądu Rejonowego [...] w K., które nie doprowadziły do jednoznacznego ustalenia, iż sprawcą czynów opisanych we wniosku prokuratora Prokuratury Rejonowej Kielce-Wschód w Kielcach jest sędzia X.Y.

W szczególności w toku postępowania karnego:

– ponownie podjęto bezskuteczne działania w celu uzyskania od T. [...] z siedzibą w D. (I.) informacji na temat konta T. [https://\[...\]](https://[...]), informacji dotyczących danych osobowych i adresowych użytkownika tego konta, numerów IP urządzeń, z których następowały logowania to konto w czasie odpowiadającym czasowi publikacji poszczególnych wpisów (tweetów) na tym portalu,

- uzyskano informację Naczelnika Wydziału dw. z cyberprzestępczością Komendy Wojewódzkiej Policji w K. z dnia 21 kwietnia 2021 r. której wynika, iż „wszelkie dane dotyczące swoich użytkowników posiada jedynie administrator portalu T. i są to dane w postaci danych osobowych, numery telefonów lub adresy mailowe, które przekazuje użytkownik podczas rejestracji/zakładania konta, jednakże dane te nie muszą być zgodne z rzeczywistością, poza numerem telefonu lub adresem mailowym, na który otrzymuje kod weryfikacyjny. Ponadto administrator posiada dane dotyczące logowań do konta w postaci dat oraz adresów IP, po których możliwe jest ustalenie operatorów/dostawców usług dostępu do Internetu, a dalej uzyskanie od nich danych dotyczących użytkownika końcowego, o ile użytkownik nie korzysta na przykład z usług maskujących ruch sieciowy, co może znacznie utrudnić lub nawet uniemożliwić jego identyfikację” (tom II, k. 398),
- uzyskano opinię z zakresu informatyki śledczej z dnia 29 kwietnia 2021 r. sporządzoną przez biegłych z C. [...] sp. z o.o., zgodnie z którą profil o nazwie „F. @F.” został założony 19 lipca 2018 r.; na podstawie 2921 postów autorstwa F. [...]posty umieszczone zostały za pośrednictwem „T. for A.” co oznacza, że do umieszczenia postów użytkownik używał urządzenia mobilnego posiadającego system operacyjny A. Niemniej nie jest możliwe ustalenie, z jakiego dokładnie urządzenia łączono się z platformą społecznościową T.; 78 postów umieszczono na platformie z wykorzystaniem aplikacji przeglądarkowej, w związku z czym nie można określić z jakiego urządzenia korzystał użytkownik. W konkluzji opiniujący stwierdzili, że przeprowadzona analiza nie pozwoliła na ustalenie tożsamości użytkownika kontra @F. (tom III, k. 400-407),
- uzyskano opinię biegłego z zakresu kryminalno-cyfrowej analizy danych z dnia 29 października 2019 r. sporządzoną przez Z. P., w ramach której wykonano badania m.in. zatrzymanego telefonu komórkowego należącego do X.Y. (protokół zatrzymania rzeczy, tom VII, k.1293-1297), która niczego do sprawy nie wniosła w kwestii związanej kontem T. „F.”. Biegły badając telefon X.Y., ustalił jedynie, że „użytkownik przywrócił ustawienia fabryczne lub uruchomił telefon po raz pierwszy w dniu 26 sierpnia 2019 r.; należy dodać, że w przypadku przywrócenia ustawień fabrycznych brak jest możliwości odzyskania danych” (tom VII, k. 1298-1342).

Na uzyskanie jakichkolwiek informacji, pozwalających zidentyfikować użytkownika konta T. „F.” nie pozwoliły również uzyskane w toku postępowania dowody w postaci:

- analizy nośników danych należących do Ł. P. dokonanej przez biegłego Z. P. w powołanej wyżej opinii (tom VII, k. 1298-1342), a także czynności oględzin załącznika 5, 6 i 9 do tej opinii (tom VII, k. 1343-1346, 1347-1348; tom VIII, k. 1471-1502) oraz uzyskane w toku oględzin wydruki dokumentów (tom VII, k. 1349-1361),
- dokumentacji uzyskanej w wyniku realizacji postanowienia Prokuratury Regionalnej w L. z dnia 25 października 2019 r. sygn. akt [...], w tym dokumentacji uzyskanej od G. dotyczącej kont poczty elektronicznej [...]@[...] i [...]@[...] (tom VII, k. 1262-1380),
- analizy zawartości skrzynki email o adresie [...]@[...] (tom VII, k. 1381-1400, tom VIII, k. 1401-1468),
- dokumentacji uzyskanej w wyniku realizacji postanowień Prokuratury Regionalnej w L. z dnia 29 stycznia 2020 r. oraz z dnia 24 lutego 2020 r. sygn. akt [...] (tom VIII, k. 1543-1600; tom IX, k. 1601-1800; tom X, k. 1801-1936), obejmującej informacje i dane pochodzące z telefonu komórkowego A. C. (tom VIII, k. 1547; tom IX k. 1601-1679, 1680-1685) oraz z telefonu komórkowego E. S. (tom VIII, k. 1586; tom IX, k. 1686-1800; tom X, k. 1801-1936),
- analizy zawartości płyty CD, dołączonej przez pełnomocnika A. C. do pisma z dnia 12 czerwca 2020 r. (tom X, k. 1956-1988),
- nieustalonego protokołu oględzin zawartości poczty elektronicznej [...]@[...], który został dołączony do sprawy tylko we fragmencie, prawdopodobnie z 12 stycznia 2017 (tom X, k 1989-2000).

Wbrew zaleceniu sądu odwoławczego prokurator nie przesłuchał podstawowego źródła dowodowego, a mianowicie E. S., która jako jedyna prowadziła korespondencję użytkownikiem posługującym się profilem [https://\[...\]](https://[...]) w celu ustalenia kto jest tym użytkownikiem, czy świadek posiada wiadomości, kto i w jakich okolicznościach umieścił na T. wpisy widniejące w tomie I. na k. 2-66 (z których część stanowią wpisy użytkownika o nicku „F.” dotyczące osoby sędziego X.Y.1), czy i do jakiej sprawy zabezpieczono jej sprzęt elektroniczny. W

konsekwencji tego zaniechania nie zostało też wykonane zalecenie ustalenia i przesłuchania konkretnych osób wskazanych przez E. S., które miały jakikolwiek związek z umieszczaniem na portalu T. informacji szkalujących i znieważających sędziego X.Y.1 oraz osób, które nakłaniały świadka lub inne osoby do takich działań.

Należy zauważyć, iż w istocie tylko E. S. mogła mieć wiedzę na temat tego, kto jest autorem wpisów publikowanych z konta o nazwie „F.”. W dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy (tom VI, k. 124-128), dostarczonej przez świadka P. S., znajdują się bowiem zrzuty z ekranu z fragmentami rozmowy prowadzonej przez E. S. z osobą publikującą na koncie „F.”. Z treści tej rozmowy wynika, że użytkownik konta „F.” może należeć do kręgu osób znajomych E. S., co więcej, w pewnym momencie rozmowy zwraca się ona do niego słowami: *„K. Z całym szacunkiem. Był taki czas, że wielu z waszego grona ze mną pisało i rozmawiało”* (tom VI, k. 1127). Rozmowa ta prawdopodobnie odbywała się na portalu T., który umożliwia wymianę informacji prywatnych między dwoma użytkownikami. Prokuratura nie poczyniła jednak żadnej inicjatywy w celu uzyskania dostępu do konta T. E. S. i nie zabezpieczyła treści rozmów prowadzonych przez wyżej wymienioną na tym portalu. Wymaga też odnotowania, że w dokumentacji dostarczonej przez świadka M. F. (tom VI, k. 1077) znajduje się inny zrzut z ekranu, pochodzący prawdopodobnie z poczty prywatnej E. S. na portalu T., w którym wyżej wymieniona pisze do użytkownika konta „F.” *„To mi kazałeś przechodzić przez kwalifikacje w sądzie, a żonie załatwiłeś pracę w SN”*. Te bardzo skąpe informacje, mogące sugerować ewentualny udział sędziego X.Y. w prowadzeniu działalności na koncie „F.” winny być skonkretyzowane i zweryfikowane zeznaniami E. S.. Zawarte w jednym ze wpisów sformułowanie „K.” jest zbyt ogólne i wieloznaczne, aby przyjąć w sposób nie budzący wątpliwości, iż jest to X.Y.. K. może oznaczać bowiem m.in.: bliżej nieokreślonego J. (niekoniecznie X.Y.), użytkownika konta na T. o nazwie J., bądź pseudonim bliżej nieokreślonej osoby.

Prokurator przesłuchał w charakterze świadków jedynie: P. S., M. F., A. C., T. S., X.Y.1, Ł. P., P. Z., R. P. i P. R., którzy to świadkowie bądź nie posiadali wiedzy co personaliów użytkownika konta „F.” oraz autorstwa dokonywanych na nim

wpisów, bądź posiadali wiedzę pośrednią i ogólną pochodzącą z innych źródeł, iż użytkownikiem tego konta był lub mógł być X.Y.

Z zeznań złożonych przez świadka P. S. nie wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że osobą prowadzącą konto „F.” był X.Y.. W jego zeznaniach pojawiają się stwierdzenia *„Moim zdaniem wskazane tam przeze mnie osoby mogą mieć związek z tymi zdarzeniami i przestępstwami, zaś ustalenie faktu popełnienia przestępstwa pozostawiam prokuraturze”* (tom VI, k. 1054); *„Przypuszczenia te opieram na tym, że X.Y. prowadził konto na T. o nazwie „@F.”, które w sposób ciągły retweetowało użytkownika pod nazwą K.”* (tom VI, k. 1058); *„E. pokazała mi screen prywatnej rozmowy, jaką prowadziła z użytkownikiem T. o nazwie „F.”, z której wynikało, że za tym kontem stoi X.Y.. Tę wiedzę wykorzystywałem na T. zwracając się do użytkownika F. jako „K.”* (tom VI, k. 1060); *„Ona (E. S.) przekazała mi informacje i screeny z rozmów na grupie „K.” na W. Przekazała mi również screeny z rozmowy bezpośredniej jej z użytkownikiem F., z której można wyciągnąć wniosek, że rozmówcą był „J.”, dowiedziałem się od niej, że to jest X.Y. (...) Moim zdaniem wiedzę, kim jest” F.” oraz „J.” powinni mieć A. C., T. S., K. W., P., W. B. Z tym że co do konta „J.” nie jestem przekonany do końca, ale o „F.” powinni wiedzieć. Tak się składa, że ostatnie wpisy „F.” są z maja 2019 r., nawet nie wpisy tylko tzw. podanie wiadomości dalej – „retweet”, czyli aktywność. Po czym powstaje konto X.Y. – już oficjalne. Konto „F.” przestało być aktywne mniej więcej w czasie, kiedy ja oznaczałem kontro F. i określałem je pisząc do autora jako do K.”* (tom VI, k. 1134); *„Moim zdaniem wiedzę, kto się kryje za osobą podającą się za F. ma również M. F. i jej mąż M. C. Najlepiej poinformowana kim jest „F.” będzie E. S., bo znała go prywatnie, co wynika z treści rozmów prowadzonych przez użytkowników T., a więc E. S. i „F.”* (tom VI, k. 1135). Z powyższych zeznań wynika, że świadek P. S. nie ma bezpośredniej wiedzy o użytkowniku konta „F.” oraz autorstwie umieszczonych na nim wpisów, a informacje przekazane przez niego na ten temat wynikają z przypuszczeń, interpretacji treści przekazanych mu przez E. S. i wnioskowań o koincydencji pewnych zdarzeń. To jednak za mało, aby na gruncie procesowym można było w sposób nie budzący zasadniczych wątpliwości powiązać użytkownika wspomnianego konta z osobą X.Y..

Podobnie należy ocenić zeznania złożone przez świadka M. F., która zeznała: „*To była przede wszystkim „K.”, ale też konta pod nickami @F. oraz @J. (...) Nie jestem w stanie powiedzieć na 100% kto krył się za tymi nickami, natomiast z ujawnionych informacji wydaje się, że może być to X.Y. Przynajmniej, jeśli chodzi o konto F. Myślę, że dużo do powiedzenia ma w tym zakresie mój mąż M. P., który jest informatykiem i obserwował i analizował te konta (...) To pozostaje w sferze moich domysłów, ale nie wykluczam, że wśród hejtujących na T., chociaż nie wiem pod jakim nickiem, był też J. S. (...) O wielu rzeczach dowiedziałam się z publikacji O. i O1*” (tom VII, k. 1279).

Również zeznania świadka A. C. nie potwierdzają faktu prowadzenia konta „F.” oraz umieszczania na nim wpisów przez X.Y. Świadek ten zeznał m.in., że: „*nie mam pewności, kto kryje się za kontami „F.” oraz „J.”. Zacznę od konta F. jedyną wiedzę odnośnie do tego konta mam z przekazów medialnych, pojawiły się w tych przekazach zrzuty rozmów prowadzone w trybie DM są to rozmowy prywatne na T. widoczne tylko dla tych dwóch rozmówców. (...) Z opublikowanych rozmów z kontem M., a kontem F. wynikały informacje wskazujące na X.Y. (...) E. S. nie mówiła mi o rozmowach prywatnych z X.Y. Wynikało to z całego kontekstu sytuacji. Z rozmów tych wynikało, że jest w konflikcie z X.Y., wypowiadała się o nim negatywnie, że w jakiś sposób ją skrzywdził lub jej zagraża.*” (tom VI, k. 1139); „*Jeśli chodzi o konto F. to wiem o nim tylko tyle, co pojawiło się w przekazie medialnym i w Internecie. E. S. na każdą wzmiankę dotyczącą X.Y. reagowała ze złością (...) Długo później, jakieś dwa lub trzy lata później rozmawiałem osobiście z X.Y. na temat tej sytuacji, wprost mówił, że z przekazów medialnych wynika, iż jest mu zarzucane prowadzenie tego konta F. i powiedział wtedy, że to nie on prowadzi to konto*” (tom VI, k. 1140); „*nie mam pewności co do osoby, która kryje się za kontem F., wszystko wskazuje, że to X.Y., ale ja tej pewności nie mam*”; „*Jeśli chodzi o konto J. to podejrzewam, że osobą prowadzącą to konto może być pan J. S. lub osoba mająca z nim kontakt*” (tom VI, k. 1141); „*jeśli chodzi o konta fejkowe, prowadzone pod fikcyjnymi danymi to nie mam wiedzy, czy inni uczestnicy grup na komunikatorach, o których mówiłem mieli takie konta na T.*” (tom VII, k. 1234).

Natomiast świadek T. S. zeznał: *„Kiedyś, nie pamiętam daty ktoś mi mówił, nie pamiętam kto, że to konto F. należy do X.Y., ale nie jestem w stanie określić kto”* (tom VII, k. 1227).

Przesłuchany w charakterze świadka X.Y.1 (tom I, k. 106-112; tom VII, k. 1241-1248; tom VIII, k. 1503-1509) nie posiadał żadnej wiedzy na temat użytkownika „F.”, podobnie jak świadek Ł. P. (tom VII, k. 1264-1276; tom X, k. 1951-1955), który stwierdził: *„Nie mam żadnej wiedzy, nie wiem kto prowadził to konto”* (tom VII, k. 1270). Również świadek P. Z. takiej wiedzy nie posiadał, dodatkowo stwierdzając *„Nigdy nie byłem użytkownikiem T.”* (tom XI, k. 2022-2026). Wiedzy na ten temat nie mieli również świadkowie: R. P. (tom XI, k. 2033-2041) i P. R. (tom XI, k. 2042-2052).

Podsumowując należy skonstatować, iż złożone przez świadków zeznania nie pozwalają na przypisanie autorstwa wpisów dokonywanych z konta T. F. sędziemu X.Y., choćby na poziomie dostatecznego uprawdopodobnienia. Ci ze świadków, którzy w tym zakresie posiadali jakąkolwiek wiedzę, czerpali ją albo z przekazów medialnych, albo była to wiedza będąca rezultatem ich przypuszczeń, albo – jak w przypadku świadka P. S. – z rozmowy z E. S. oraz okazanych przez nią zrzutów z ekranu obrazujących wymianę jej dość krótkiej korespondencji z użytkownikiem F. Co do informacji uzyskanych od wyżej wymienionej należy dostrzec, że w chwili prowadzenia rozmów ze świadkiem P. S. pozostawała ona w konflikcie z sędzią X.Y., na co wskazywał w swoich zeznaniach świadek A. C. Z tego powodu mogła ona w sposób celowy zniekształcać swój przekaz w taki sposób, żeby obciążało to osobę X.Y. W trakcie rozmowy z użytkownikiem konta F., której fragment znajduje się w tomie VI, k. 1127 (i której wydruk został dostarczony przez świadka P. S.), to E. S. na jej końcu użyła określenia „K.”, przy czym po zakończeniu jej wypowiedzi treść zrzutu z ekranu kończy się, w rezultacie czego brak jest dalszych informacji, czy użytkownik odniósł się do tego i w jaki sposób. Z kolei wnioski świadka M. F. co do tego, że konto „F.” było prowadzone przez X.Y. wynika z zestawienia fragmentu rozmowy E. S. z użytkownikiem F. (tom VI, k.1077), gdzie zgłaszała pretensje dotyczące niezłatwienia jej pracy, a sposób odniesienia się użytkownika do jej pretensji sprowadzał się wyłącznie do zamieszczenia ikony „U+1F632” oznaczającej „to

niewiarygodne, nie miałem o tym pojęcia! Zdziwiona buzia z szeroko otwartymi ustami i oczami: ogarnięta zdziwieniem, całkowicie zszokowana, może oznaczać też czyste niedowierzenie. Nie można uwierzyć, w to co się właśnie wydarzyło!” (por. https://www.emotikonyznaczenie.pl/lista-buzki-ludzie#google_vignette). Nie można zatem z tego wywodzić, jak czyni to świadek M. F., że użytkownik F. potwierdził to, że miał wiedzę o poszukiwaniu pracy przez E. S., ani że potwierdził w ten sposób jej przekaz co do tego, że rzekomo „załatwił pracę [żonie] w SN”. Na tym zresztą przebieg tej rozmowy się urywa. Tak więc z takich wrywkowych informacji nie można wywodzić, że użytkownikiem konta F. był X.Y. Twierdzenie takie jest zaledwie jedną z wielu hipotez na ten temat, co więcej, hipotezą, która nie została pozytywnie zweryfikowana w żadnym innym przeprowadzonym dowodzie.

Jedynym dowodem wskazującym bezpośrednio na sędziego X.Y. jako na autora wpisów na portalu społecznościowym T., dokonywanych na pośrednictwem konta [https://\[...\]](https://[...]) jest opinia z zakresu lingwistyki kryminalnej sporządzona w toku postępowania karnego przez dr hab. P. N. – Kierownika Z. [...] Spółka z organiczną odpowiedzialnością w P. (tom VI, k.1015-1143).

We wnioskach końcowych opinii biegły w sposób stanowczy i jednoznaczny stwierdził, że „idiolekt przedłożonych wpisów dowodowych zamieszczonych na profilu F.@F. na portalu społecznościowym T. oraz wpisów porównawczych zamieszczonych przez użytkownika J.@I. na portalu społecznościowym T. stanowią idiolekt jednej osoby, którą jest X.Y.”.

Powyższy dowód stanowiący w istocie podstawę faktyczną wniosku prokuratora o uchylenie immunitetu sędziemu X.Y. należy ocenić przy zastosowaniu kryteriów określonych w art. 7 k.p.k., a mianowicie zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

W pierwszej kolejności wartość dowodową powyższej opinii lingwistyczno-kryminalistycznej należy ocenić przez pryzmat wskazań wiedzy wyrażonej publikacjach naukowych dotyczących ekspertyzy lingwistycznej i wykorzystania jej jako środka dowodowego w postępowaniach sądowych. W publikacjach tych wskazuje się, że analiza lingwistyczna polegająca na badaniu cech językowych takich jak styl pisanie, słownictwo, struktura zdań czy interpunkcja, może wskazywać na określonego autora, ale tylko z pewnym prawdopodobieństwem. Jej

wyniki powinny być traktowane ostrożnie. Jako dowód pomocniczy może ona wzmocnić inne ustalenia śledcze, ale jest niewystarczająca do jednoznacznego przypisania autorstwa. W przeciwieństwie do metod takich jak analiza DNA czy daktyloskopia, przypisanie autorstwa na podstawie stylu językowego nie daje absolutnej pewności co do sprawstwa określonej osoby.

I tak Magdalena Olszewska w artykule „Anonim jako ślad kryminalistyczny” zawartym w publikacji „Lingwistyka kryminalistyczna. Teoria i praktyka” pod redakcją Moniki Zaśko-Zielińskiej i Krzysztofa Kredensa (s. 322-323) wskazuje: „(...) zarówno profiling, jak i lingwistyka kryminalistyczna są metodami jedynie subsydiarnymi, co wynika nade wszystko z faktu, iż znajdują się one dopiero w początkowym stadium swojego rozwoju. (...) Potwierdzić bowiem należy, że mimo kilku podnoszonych w doktrynie głosów, optujących za możliwością dokonania indywidualnej identyfikacji za pomocą badań profilinowych albo językoznawczych, a wręcz wskazujących na możliwości tworzenia baz idiolektów, na ogół badania te mogą służyć do identyfikacji grupowej, a niekiedy wręcz selekcji negatywnej (Coulhard 2004)”.

Z kolei Anna Kochan w artykule „Lingwistyka kryminalistyczna w pracy sędziego wydziału karnego sądu rejonowego. Rekonesans” zawartym w cytowanej wyżej publikacji „Lingwistyka kryminalistyczna. Teoria i praktyka” (s. 70-71) stwierdza, iż: „(...) Ograniczeniem metod analizy językowej jest jednak niemożność jednoznacznej identyfikacji sprawcy. Analiza języka nie prowadzi do tak niepodważalnych wniosków, jakie dają analizy śladów biologicznych (badanie daktyloskopijne czy DNA), niemniej jednak pozwala ograniczyć krąg podejrzanych, wskazać wiek sprawcy, jego pochodzenie, określić, czy sprawca jest rodzimym użytkownikiem języka, a także jakie ma wykształcenie.(...) Badanie idiolektu odbywa się na wielu poziomach: od ortografii, interpunkcji, rodzaju słownictwa (w tym sprawności frazeologicznej), gramatyki (głównie fleksji, składni) po stylometrię (frekwencję określonych elementów). Badanie lingwistyczne nie polega zatem na szukaniu podobieństw leksykalnych, które w konkretnych przypadkach nie muszą w ogóle mieć znaczenia, lecz badaniu różnych struktur języka: użytego słownictwa, gramatyki, składni i pisowni, stylu, śladów gwary środowiskowej lub dialektów i in. Dzieje się tak dlatego, że zasób leksykalny słownictwa, sprawność gramatyczna

czy poziom znajomości ortografii również wskazują na poziom i typ wykształcenia, wiek, płeć, a niekiedy zawód, miejsce pochodzenia lub zamieszkania, wyznanie (słownictwo, stosunek do wartości), poziom motywacji i in. Nie trzeba chyba dodawać, że na wstępnych etapach postępowania (w postępowaniu przygotowawczym) nie pozwala to na udzielanie odpowiedzi pewnych, zwłaszcza dokonania identyfikacji indywidualnej, ale umożliwia takie oszacowanie cech sprawcy, które prowadzi do zawężenia kręgu podejrzanych. (...) Opinia lingwistyczna (zwłaszcza w postępowaniu przygotowawczym) musi zostać nałożona na inne opinie, nie tylko informatyczne, lecz także wiedzę o portretach psychologicznych stalkerów i charakterystycznych rodzajach motywacji. (...) Warto podkreślić, że sama tylko informacja o istnieniu „prawdopodobieństwa” właściwie jest równoważna, przy braku innych dowodów, z wykluczeniem sprawstwa. Wiąże się to z zasadą *in dubio pro reo*, zgodnie z którą wszelkie wątpliwości należy rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego. Obecnie uważa się, że opinie lingwistyczne nie mają charakteru jednoznacznie rozstrzygającego, inaczej mówiąc, nie wychodzą poza pewien stopień prawdopodobieństwa, co powoduje, że wzmacniają lub osłabiają inne zgromadzone w sprawie dowody. (...). Jednak uzyskane informacje mogą być wystarczające do wyeliminowania podejrzanego jako autora lub zawężenie potencjalnej liczby domniemanych autorów. Jakkolwiek lingwistyka kryminalistyczna w większości przypadków nie nadaje się do pozytywnej identyfikacji, to jednak jej niezaprzeczalną zaletą jest to, że pozwala na zaprzeczenie sprawstwa. Nie ma chyba wątpliwości, że dużo łatwiej jest wyeliminować kogoś z kręgu podejrzanych, niż ponad wszelką wątpliwość obciążyć.”.

Wnioski wyrażone w powyższych publikacjach pozostają w całkowitej zgodzie z zasadami doświadczenia życiowego wynikającego z dotychczasowej praktyki sądowej, z której wynika, iż opinia lingwistyczna powszechnie nie jest uznawana jako środek dowodowy prowadzący do identyfikacji indywidualnej sprawcy.

Oceniając opinię lingwistyczną przez pryzmat podstawowych zasad logicznego rozumowania należy stwierdzić, iż jest ona wewnątrznie sprzeczna. Z jednej strony biegły dokonuje identyfikacji indywidualnej sprawcy, formułując

kategoryczny i stanowczy wniosek, iż autorem wpisów dowodowych zamieszczonych na profilu F.@F. na portalu społecznościowym T. oraz wpisów porównawczych zamieszczonych przez użytkownika [...].@ na portalu społecznościowym T. jest X.Y. Z drugiej zaś sporządza „profil lingwistyczny osoby, która pisała dowodowe tweety”, którego ogólnikowość nie daje podstaw do sformułowania tak kategorycznych wniosków. Zgodnie ze sporządzonym profilem sprawca:

- jest mężczyzną w wieku 40 – 60 lat,
- ma wykształcenie humanistyczne lub społeczne, a najprawdopodobniej prawnicze,
- pisze dużo tekstów, w których drugorzędna jest (interpunkcja, edycja) poprawność językowa, nie jest ważna jak dla polonisty, więc może być sędzią lub prokuratorem, a na pewno jest czynnym prawnikiem,
- ma dostęp do fachowych i szczegółowych informacji prawnych i prawniczych,
- umie manipulować swoją wiarygodnością i udawać, że czegoś nie wie, np. jeśli chodzi o język,
- jest zwolennikiem obozu rządzącego i przeciwnikiem opozycji w Polsce oraz powiazania polskiego systemu prawnego z unijnym systemem prawnym,
- ma prawdopodobnie jakieś osobiste zatargi z X.Y.1 i kilkoma innymi sędziami, głównie z K., i/lub pretensje do nich, o jakieś dawne sprawy,
- gdy jest anonimowy jest bardzo emocjonalny i zapalczywy, bo poziom hejtu, agresji językowej, stygmatyzacji i inwektyw potwierdza, że to osoba, która albo świetnie udaje emocje, albo bardzo denerwuje się na swoich ideologicznych przeciwników.

Profil ten jest bardzo ogólnikowy i wieloznaczny, a w konsekwencji prowadzi do ustalenia bardzo szerokiej bliżej nieokreślonej grupy osób o różnym wieku, wykształceniu i cechach. Zawiera nadto stwierdzenia budzące poważne zastrzeżenia z punktu widzenia podstawowych zasad logiki. Biegły w sposób dowolny stanowczo stwierdza, że sprawca jest na pewno czynnym prawnikiem, gdyż poprawność językowa nie jest dla niego ważna. Jednocześnie też stanowczo formułuje tezę, iż ma on wykształcenie humanistyczne lub społeczne, a najprawdopodobniej prawnicze. Z jednej strony biegły wskazuje na osobiste zatargi

użytkownika konta F. z X.Y.1 o jakieś dawne sprawy, z drugiej zaś stwierdza, iż denerwuje się on na swoich ideologicznych przeciwników. W ramach jednej tezy stanowczo stwierdza, że sprawca jest bardzo emocjonalny i zapalczywy, a jednocześnie nie wyklucza, że świetnie udaje on emocje albo bardzo denerwuje się. W sposób dowolny biegły określa sprawcę wyłącznie jako mężczyznę, nie uzasadniając swojego stanowiska w tym zakresie, podczas gdy w aktach sprawy znajduje się policyjna notatka służbowa, z której wynika, iż z konta F. korzystała też kobieta należąca do tej samej grupy wiekowej (tom II, k. 391). Biegły także w sposób dowolny sformułował stanowczy wniosek, iż użytkownik konta F. „umie manipulować swoją wiarygodnością i udawać, że czegoś nie wie”.

Istotnymi wadami, obarczony jest także sam proces lingwistyczno-kryminalistycznej analizy porównawczej wpisów umieszczonych na koncie F. (materiał dowodowy) oraz koncie [...]. (materiał porównawczy) prowadzący do wniosku, iż idiolekt obu wpisów na w/w kontach jest idiolektem jednej osoby, którą jest sędzia X.Y.

Lektura opinii prowadzi do wniosku, iż podstawą takiego stanowczego wnioskowania były cechy zbieżne materiału językowego (dowodowego i porównawczego) dostrzeżone na poziomach:

1. formalnym (gramatycznym, ortograficznym, interpunkcyjnym, semantycznym)
2. stylistycznym,
3. informacyjnym/wiedзовym,
4. interpretacyjnym/rozumienia świata.

Co do poziomu formalnego wpisów dokonywanych z tych profili (pkt 1) to ustalenia zawarte w opinii są w tym zakresie z sobą sprzeczne, albowiem:

– „Na tym poziomie podobieństwo między autorami obu profili T. jest z jednej strony oczywiste, a z drugiej są różnice pomiędzy niektórymi tweetami a większością wpisów” (strona 29 opinii, wers 4-6, tom VI, k. 1043),

– powyższe różnice, zdaniem autorów opinii, wynikają z próby zamaskowania, że autorem kontra jest X.Y.; jako „zabieg maskujący” autorzy opinii wskazują niekonsekwencję w stawianiu znaków interpunkcyjnych, po czym stwierdzają, że cecha ta „nie do końca odróżnia autora tweetów na koncie F. od X.Y.” (strona 29 opinii, wers 6-11, tom VI, k. 1043).

Trudno zresztą zgodzić się z autorami opinii co do tego, aby niekonsekwencja w stawianiu znaków interpunkcyjnych była wyłącznie rezultatem przemyślanego działania potencjalnie jednego autora wszystkich tych wpisów. Równie prawdopodobną przyczyną owej niekonsekwencji może być zwykłe niedbalstwo, pośpiech albo zamieszczanie wpisów przy pomocy urządzenia mobilnego, którego rozmiar czyni sam proces pisania niewygodnym, przez co mniejszą wagę przywiązuje się do poprawności leksykalnej i interpunkcyjnej. Godzi się bowiem zauważyć, że specyfika T., na którym zamieszczane są krótkie wpisy mające ograniczoną liczbę znaków, również w sposób znaczący wpływa na dobór używanego słownictwa, zmusza do używania skrótów bądź do pomijania znaków interpunkcyjnych.

Wskazywane przez autorów opinii cechy wpisów na obu profilach, takie jak „używanie na obu kontach określeń rodem z komunizmu i spolszczonych rosyjskich wyrazów, przedrzeźnianie krakowskiej maniery (cechy dialektu małopolskiego) mówienia „cz” zamiast „trz” czy aluzje filmowe do filmów z lat siedemdziesiątych XX w., a zwłaszcza z lat osiemdziesiątych” (strona 29 opinii, tom VI, k.1043) świadczą wprawdzie o podobieństwie tych wpisów, ale nie można na tej podstawie jednoznacznie przyjmować, że wpisy te są autorstwa jednej osoby. Ponownie należy w tym miejscu odwołać się do specyfiki działania portalu społecznościowego T., na którym informacje wyświetlane przez użytkowników są efektem profilowania danych danego użytkownika, a więc automatycznego przypisania przez algorytmy tego portalu danej osobie określonych właściwości, cech lub przewidywanie jej zainteresowań tematycznych. Również użytkownik dokonując wyboru innych użytkowników, których profile będzie „obserwował”, wpływa na to, jakie treści są mu prezentowane. Wszystko to powoduje, że każdy użytkownik T. obraca się w kręgu innych użytkowników o podobnym przedmiocie zainteresowań, posługujących się specyficznym językiem, używających określonych skrótów myślowych, skojarzeń i wyrazów. Często też pewne określenia pojawiające się we wpisach u jednego z użytkowników zyskują popularność i są powielane przez innych. W tej sytuacji sposób redagowania wpisów staje się mniej zindywidualizowany, a przy tym będzie wykazywał podobieństwa do języka używanego przez innych użytkowników z tego samego „kręgu”.

Powyższe spostrzeżenia zachowują aktualność również do analizowanego w opinii poziomu stylistycznego, informacyjno-wiedzewego oraz interpretacyjnego (rozumienie świata) wpisów na profilach F. i J. Zwłaszcza w przypadku tego ostatniego poziomu działanie algorytmów portalu T. prowadzi do wytworzenia czegoś przypominającego tzw. „bańkę informacyjną”, a więc zjawiska polegającego na tym, że użytkownicy Internetu są otoczeni treściami zgodnymi z ich wcześniejszymi zainteresowaniami, poglądami i zachowaniami online. Trzeba też zauważyć, że algorytmy mediów społecznościowych, wyszukiwarek i platform newsowych filtrują informacje w taki sposób, że użytkownik widzi głównie te treści, które potwierdzają jego punkt widzenia. Z tego powodu, wnioskowanie na podstawie podobieństwa wpisów na portalu społecznościowym T. o autorstwie wpisów określonej osoby powinno uwzględniać ograniczenia wynikające ze specyfiki działania tego portalu, a tego w sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania opinii zabrakło.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że porównanie wpisów na dwóch kontach na portalu społecznościowym T. nie może prowadzić do jednoznacznego wskazania, w że w danym przypadku mamy do czynienia ze 100% pewnością pochodzenia tych wpisów od jednego autora, a taka konkluzja wynika ze wskazanej opinii lingwistycznej.

Odnosząc powołaną wyżej argumentację do treści opinii lingwistycznej stanowiącej dowód w niniejszej sprawie należy uznać, że jakkolwiek wskazuje ona na podobieństwa idiolektu używanego we wpisach dokonywanych na T. kontach „F.” oraz „J.” i wskazuje na pewne prawdopodobieństwo, że autorem publikującym na tych kontach może być sędzia X.Y., to jednak przy uwzględnieniu dostrzeżonych wyżej sprzeczności i wad tej opinii oraz faktu nieuwzględnienia przez jej autorów specyfiki publikowania na portalu społecznościowym T., nie pozwala to na przyjęcie, że ewentualne sprawstwo X.Y. zostało wykazane w stopniu określanym przez ustawę mianem „dostatecznie uzasadnionego podejrzenia”. Co więcej, jak wynika z cytowanych publikacji naukowych, opinia lingwistyczna powinna zostać wsparta dalszymi jeszcze dowodami, wskazującymi na to, że autorem wpisów był sędzia X.Y., a tych w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym zabrakło.

Konkludując stwierdzić należy, iż załączony do wniosku prokuratora materiał dowodowy w niedostatecznym stopniu uzasadnia podejrzenie, iż sprawcą czynów w nim opisanych jest sędzia X.Y., co musiało skutkować odmową zezwolenia na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej.

Na marginesie należy podkreślić, iż nie zostały także spełnione pozostałe przesłanki warunkujące uchylenie sędziemu immunitetu, opisane na wstępie niniejszego uzasadnienia. Prokurator nie wykazał bowiem, iż w realiach sprawy nie występuje kontratyp dozwolonej krytyki, określony w art. 213 § 2 k.k., która to okoliczności wyłącza bezprawność czynu zabronionego. Zgodnie z powołanym przepisem nie popełnia przestępstwa określonego w art. 212 § 2 k.k. ten, kto publicznie podnosi lub rozgłasza prawdziwy zarzut.

Ustalenia poczynione przez prokuratora, a w zasadzie zaniechania poczynione przy gromadzeniu materiału dowodowego, nie pozwalają na wykluczenie występowania w sprawie takiego kontratypu, a stan faktyczny zaistniały w sprawie powoduje potrzebę podjęcia w tym kierunku inicjatywy dowodowej. Dotyczy to m.in.: zarzutu sformułowanego w tiret 20. wniosku, dotyczącego stwierdzenia, że pokrzywdzony nie zapłacił podatku, zaś zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na poczynienie w tym zakresie żadnych ustaleń. Z kolei zarzuty zawarte w tiret 3, 7, 19 i 23 dotyczą wpisów odnoszących się do bliżej nieustalonego wyjazdu na S., w którym miał uczestniczyć pokrzywdzony. Materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie czy wpis ten w ogóle odnosi się do realnie zaistniałego zdarzenia, tj. czy był taki wyjazd, czy uczestniczył w nim pokrzywdzony i jakie były jego konkretne zachowania. W tej sytuacji formułowanie zarzutów w powyższym przedmiocie uznać należy za przedwczesne.

Co do elementów znieważających zawartych we wpisach użytkownika F. należy dostrzec, że braki materiału dowodowego polegające na pozbawieniu wpisów wymienionego użytkownika ich kontekstu, nie pozwalają na poczynienie ustaleń co do zaistnienia okoliczności wyłączających ukaranie sprawy. Zgodnie z art. 216 § 3 k.k., jeżeli zniewagę wywołało wyzywające zachowanie się pokrzywdzonego albo jeżeli pokrzywdzony odpowiedział naruszeniem nietykalności cielesnej lub zniewagą wzajemną, sąd może odstąpić od wymierzenia kary. W

doktrynie prawa karnego okoliczności te określa się mianem prowokacji (jeśli zniewagę wywołało wyzywające zachowanie się pokrzywdzonego) oraz retorsji (znieważony odpowiedział zniewagą wzajemną). Karalność sprawcy zniewagi może być zatem uzależniona od zachowania się pokrzywdzonego, i to zarówno od zachowania poprzedzającego czyn przestępny (prowokacja), jak i następującego po nim (retorsja). Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na poczynienie w tym zakresie jakichkolwiek ustaleń, a na prawdopodobieństwo wystąpienia tych okoliczności wskazują choćby zeznania pokrzywdzonego X.Y.1, który stwierdza: *„Mam konto na T., które aktualnie jest zawieszane przez administratora. Wydaje mi się, że konto to zostało zawieszane po opublikowaniu wpisu przez rzecznika dyscyplinarnego, chyba P. R., który użył wobec mojej osoby sformułowania „dość hejtu” w kontekście mojej wypowiedzi (...) Nie pamiętam wszystkich moich wpisów, ale nie wykluczam, abym w nich personalnie krytykował inne osoby, w tym pracujące w Ministerstwie Sprawiedliwości czy KRS”* (tom VIII, k. 1508-1509).

Z kolei z informacji znajdującej się w aktach sprawy (tom III, k. 547) wynika, że konto użytkownika @Z. zostało zawieszane z powodu naruszenia zasad T. Zatem bez zapoznania się z treścią wpisów dokonywanych m.in. przez X.Y.1, których – jak się wydaje w ogóle nie zabezpieczono – nie jest możliwe poczynienie ustaleń wykluczających zaistnienie sytuacji przewidzianych w art. 216 § 3 k.k.

Materiał dowodowy w postaci wpisów użytkownika „F.” (tom I, k. 2-12, tom V, k. 899-981) to wydruk komputerowy ze strony tego użytkownika na T., przy czym trzeba zauważyć, że prokuratura sporządzając wydruk znajdujący się w tomie V do akt sprawy dołączyła jedynie nieparzyste strony wydruku (czyli połowę dostępnych materiałów). Jako że dane te pochodzą ze strony wskazanego użytkownika, dokonywane przez niego wpisy zostały pozbawione kontekstu, w jakim pierwotnie były zamieszczone. Najczęściej były to wpisy będące fragmentami dłuższych konwersacji, formułowane w odpowiedzi na wpisy nawet kilku osób. Spowodowało to powstanie sytuacji, w której wpisy – wypreparowane z ich kontekstu – nie mogą zostać poddane rzetelnej i kompleksowej ocenie pod kątem ich zniesławiającego lub poniżającego charakteru. Co więcej, prokurator nie podając konkretnej karty z akt sprawy, której dotyczy wpis będący zachowaniem

zarzuconym sprawcy i przytaczając ten wpis fragmentarycznie, jednocześnie w opisie czynu zawarł jego interpretację, co w wielu przypadkach uniemożliwia ustalenie, jakie konkretnie zachowanie jest przedmiotem zarzutu.

W opisie czynów prokurator nie określił konkretnych wpisów użytkownika konta F. mających charakter znieważający lub zniesławiający, lecz sformułował własne oceny tych wpisów. Należy przypomnieć, że „pomówienie o niewłaściwe postępowanie powinno powoływać się na fakty, natomiast nie może ograniczać się do samych ocen dotyczących właściwości lub cech jednostki. Zarzut może więc dotyczyć nieuczciwości lub sprzedajności osoby pełniącej funkcję związaną z zaufaniem społecznym, a nie ograniczać się do stwierdzeń, że jest tępą, arogancką, nie odpowiadającą oczekiwaniom itp.” (A. Marek [w:] Kodeks karny. Komentarz, wyd. V, Warszawa 2010, art. 212.). „Pomówienie w rozumieniu przepisu art. 212 k.k. musi mieć charakter wypowiedzi o faktach. Idzie bowiem o wypowiedź, którą można poddać dowodowi prawdy przewidzianemu w art. 213 k.k. Jeżeli jest ona sprawdzalna, to będzie pomówieniem, jeżeli zaś niesprawdzalna, może okazać się zniewagą” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 sierpnia 2016 r. sygn. akt IV KK 53/16).

W bardzo lapidarnym uzasadnieniu wniosku prokurator nie tylko nie odniósł się do strony przedmiotowej, ale także strony podmiotowej opisanego w nim przestępstwa, a w szczególności nie wykazał, dlaczego poszczególne wpisy stanowiły jeden czyn ciągły i co przemawia za uznaniem, że sprawca działał ze z góry powziętym zamiarem. Przypomnieć należy, iż przepis art. 12 § 1 k.k. ten definiuje tzw. czyn ciągły, który polega na tym, że dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony. Zamieszczanie wpisów na portalu społecznościowym odbywało się najczęściej w reakcji na wypowiedzi i informacje publikowane przez innych użytkowników T. W tej sytuacji nie można zakładać, że użytkownik konta F. miał wcześniej już wiedzę o tym, jakie wpisy będą publikowane i jak będzie się do tych wpisów odnosił. W tym przypadku nie mamy zatem do czynienia z wykonaniem „z góry powziętego zamiaru”. Materiał dowodowy nie pozwala też na uznanie, że konto F. zostało założone z zamiarem zniesławiania lub znieważania określonych osób, skoro ze zrzutów ekranu

dotyczących tego konta (tom V. k. 899-981) wynika, że użytkownik komentował również bieżące wydarzenia polityczne oraz historyczne.

W oparciu o powołaną argumentację należy zatem uznać, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie, że zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez sędziego Sądu Rejonowego [...] w W. X.Y. czynów opisanych we wniosku prokuratora Prokuratury Rejonowej Kielce-Wschód w Kielcach o zezwolenie na jego pociągnięcie wymienionego do odpowiedzialności karnej. Dowody zgromadzone w sprawie nie pozwalają na zidentyfikowanie jego osoby jako użytkownika publikującego na T. na koncie „F.”, a te dowody, przy pomocy których prokuratury usiłuje dowieść sprawstwa X.Y. (opinia lingwistyczna, zeznania świadków: P. S., M. F., zrzuty z ekranów dotyczące rozmów prowadzonych przez E. S. z użytkownikiem konta F.) mają inną wymowę, niż wywodzi to prokurator. Niezależnie od powyższego nieprawidłowy opis czynu, wadliwa kwalifikacja prawna z art. 12 § 1 k.k., a także braki w materiale dowodowym uniemożliwiające poczynienie ustaleń wykluczających zaistnienie okoliczności, o których mowa w art. 213 § 2 k.k. i art. 216 § 2 k.k. podważają tezę prokuratora, że w analizowanej sprawie zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa. W tej sytuacji brak jest podstaw do wydania uchwały zezwalającej na pociągnięcie sędziego X.Y. do odpowiedzialności karnej za czyny opisane we wniosku prokuratora Prokuratury Rejonowej Kielce-Wschód w Kielcach.

Z tych względów Sąd Najwyższy uchwalił, jak w sentencji.

[M. T.]

[a.ł]

